

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EF) Nr. 1745/2003

af 12. september 2003

om anvendelse af mindstereserver

(ECB/2003/9)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 19,1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 134/2002 ⁽²⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2818/98 (ECB/1998/15) af 1. december 1998 om anvendelse af mindstereserver ⁽⁴⁾ er blevet ændret væsentligt to gange. For det første blev der med Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1921/2000 (ECB/2000/8) ⁽⁵⁾ indført særlige procedurer for fusioner og spaltninger, der involverer kreditinstitutter, for at præcisere disse institutters forpligtelser med hensyn til reservekrav. For det andet blev andre bestemmelser af hensyn til effektiviteten ændret ved Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) 690/2002 (ECB/2002/3) ⁽⁶⁾ for at præcisere, at udstedere af elektroniske penge er underlagt reservekrav, for at indføre en generel regel, ifølge hvilken kreditinstitutter automatisk fritages for mindstereservekravet for hele den reservekravsperiode, inden for hvilken de er ophørt med at virke som kreditinstitutter, og for at præcisere kravet om, at et instituts passiver over for en filial af den samme enhed eller over for den samme enheds hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted, som er beliggende uden for de deltagende medlemsstater, skal indgå i reservekravsgrundlaget. Med nye ændringer til forordning (EF) nr. 2818/98 (ECB/1998/15) er det af overskueligheds- og forenklingshensyn ønskeligt, at de pågældende bestemmelser omarbejdes og samles i en enkelt tekst.

(2) Artikel 19.1 i statuten foreskriver, at hvis Den Europæiske Centralbank (ECB) kræver, at kreditinstitutter, der er etableret i deltagende medlemsstater, holder mindstere-

server, skal de holdes på konti hos ECB og deltagende nationale centralbanker (deltagende NCB'er). Det betragtes som hensigtsmæssigt, at disse reserver udelukkende holdes på konti hos deltagende NCB'er.

(3) For at mindstereserverne kan være et effektivt instrument, må der også opstilles nærmere bestemmelser om beregning og opretholdelse af mindstereserver samt om indberetning og verikation.

(4) Interbankforpligtelser skal ikke medregnes i reservekravsgrundlaget, og derfor skal et eventuelt standardfradrag for passiver med en løbetid på op til to år inden for kategorien af gældsbeviser baseres på en makroefficiënt, der gælder i hele euroområdet for forholdet mellem i) beholdningen af de pågældende instrumenter udstedt af kreditinstitutter, som besiddes af andre kreditinstitutter, ECB og deltagende NCB, og ii) det samlede udestående beløb af disse instrumenter udstedt af kreditinstitutter.

(5) Som hovedregel vil kalenderen for reservekravsperioderne følge kalenderen for de møder i ECB's Styrelsesråd, hvor den månedlige drøftelse af pengepolitikken er på dagsordenen.

(6) Særlige procedurer for meddelelse og anerkendelse af mindstereserver er nødvendige, således at institutterne i god tid er bekendt med deres forpligtelser med hensyn til mindstereserver —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

— »deltagende medlemsstat«: en EU-medlemsstat, som har indført euroen i overensstemmelse med traktaten

— »deltagende national centralbank (deltagende NCB)«: en deltagende medlemsstats nationale centralbank

— »Eurosystemet«: ECB og de deltagende NCB'er

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 24 af 26.1.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT L 356 af 30.12.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Forordning ECB/2000/8 af 31. august 2000 om ændring af Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2818/98 om anvendelse af mindstereserver (ECB/1998/15) og om ændring af Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2819/98 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutter) (ECB/1998/16) (EFT L 229 af 9.9.2000, s. 34).

⁽⁶⁾ Forordning ECB/2002/3 af 18. april 2002 om ændring af forordning ECB/1998/15 om anvendelse af mindstereserver (EFT L 106 af 23.4.2002, s. 9).

- »institut«: enhver enhed i en deltagende medlemsstat, som i medfør af bestemmelserne i statuttens artikel 19.1 skal holde mindstereserver efter pålæg fra ECB
- »reservekonto«: et instituts konto hos en deltagende NCB, hvis saldo ultimo dagen tjener til at opfylde det reservekrav, der gælder for instituttet
- »reservekrav«: kravet om, at institutter skal holde mindstereserver på reservekonti hos deltagende NCB'er
- »reservekoefficient«: den procentdel, som er fastsat i artikel 4, for de enkelte poster i reservekravsgrundlaget
- »reservekravsperiode«: den periode, for hvilken det beregnes, om reservekravene er overholdt, og i hvilken de pågældende mindstereserver skal holdes på reservekonti
- »saldo ultimo dagen«: saldoen på det tidspunkt, hvor betalingsaktiviteter og -posterings vedrørende en eventuel anvendelse af Eurosystemets stående faciliteter er afsluttet
- »NCB-bankdag«: alle dage, hvor en given deltagende NCB holder åbent med det formål at udføre Eurosystem-pengepolitiske operationer
- »resident«: enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en deltagende medlemsstat, jf. artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ⁽¹⁾
- »omstruktureringsforanstaltninger«: tiltag, som har til formål at bevare eller genoprette den finansielle situation i et institut, og som kan indvirke på tredjeparters bestående rettigheder, herunder tiltag som f.eks. standsning af betalinger, udsættelse af håndhævelsesforanstaltninger og nedbringelse af fordringer
- »afviklingsprocedurer«: kollektive procedurer vedrørende et institut, som nødvendigvis indebærer indgriben fra retlige eller andre kompetente myndigheder i en deltagende medlemsstat med det formål at realisere aktiver under disse myndigheders tilsyn, herunder også tilfælde, hvor procedurerne afsluttes med en tvangsakkord eller en anden tilsvarende foranstaltning
- »fusion«: den foranstaltning, hvorved et eller flere kreditinstitutter (de »fusionerende institutter«) ved opløsning uden likvidation overfører deres samlede aktiver og passiver til et andet kreditinstitut (»det overtagende institut«), som kan være et nyetableret kreditinstitut

- »spaltning«: den foranstaltning, hvorved et kreditinstitut (det »spaltede institut«) ved opløsning uden likvidation overfører sine samlede aktiver og passiver til flere institutter (de »modtagende institutter«), som kan være nyetablerede kreditinstitutter.

Artikel 2

Institutter, som er underlagt reservekrav

1. Kravet om mindstereserver gælder for følgende kategorier af institutter:

- a) kreditinstitutter som defineret i artikel 1, stk 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ⁽²⁾, undtagen deltagende NCB'er
- b) filialer som defineret i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF af kreditinstitutter som defineret i artikel 1, stk. 1, første afsnit, i samme direktiv, undtagen deltagende NCB'er, hvilket også omfatter filialer af kreditinstitutter, som hverken har vedtægtsmæssigt hjemsted eller hovedkontor i en deltagende medlemsstat.

Når kreditinstitutter, som er etableret i deltagende medlemsstater, har filialer uden for de deltagende medlemsstater, er disse ikke underlagt mindstereservekrav.

2. Uden at være forpligtet til at indgive anmodning herom er et institut fritaget for reservekrav fra begyndelsen af den reservekravsperiode, inden for hvilken dens tilladelse er inddraget eller bortfaldet, eller inden for hvilken der af en retlig myndighed eller anden kompetent myndighed i en deltagende medlemsstat træffes afgørelse om at indlede afviklingsprocedurer vedrørende institutionen.

ECB kan på et ikke-diskriminerende grundlag fritage følgende institutter fra reservekravene:

- a) institutter, som er omfattet af omstruktureringsforanstaltninger
- b) institutter, for hvilke det gælder, at formålet med ECB's reservekravssystem ikke kan opfyldes ved at pålægge dem reservekrav. Når ECB træffer beslutning om en sådan fritagelse, sker det under hensyntagen til mindst et af følgende kriterier:
 - i) instituttet varetager særlige funktioner

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1, ændret ved direktiv 2000/28/ET (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).

- ii) instituttet driver ikke aktiv bankvirksomhed i konkurrence med andre kreditinstitutter
- iii) instituttets indskud er udelukkende beregnet til regional og/eller international udviklingsstøtte.

3. ECB offentliggør en liste over institutter, som er underlagt reservekrav. ECB offentliggør ligeledes en liste over institutter, som er fritaget for reservekravene af andre årsager, end at instituttet er omfattet af omstrukturingsforanstaltninger. Institutterne kan ved hjælp af disse lister fastslå, om deres gældsforpligtelser vedrører andre institutter, som selv er underlagt reservekrav. Disse lister er ikke afgørende for, hvorvidt et institut er underlagt reservekrav i henhold til denne artikel.

Artikel 3

Reservekravsgrundlag

1. Et instituts reservekravsgrundlag omfatter følgende passiver (som defineret i bestemmelserne om ECB's rapporteringskrav for penge- og bankstatistik i Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13) af 22. november 2001 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren⁽¹⁾), som følge af accept af midler:

- a) indlån
- b) udstedte gældsinstrumenter.

Hvis et institut har passiver over for en filial af den samme enhed eller over for den samme enheds hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted, som er beliggende uden for de deltagende medlemsstater, skal disse forpligtelser indgå i reservekravsgrundlaget.

2. Følgende passiver medtages ikke i reservekravsgrundlaget:

- a) passiver over for andre institutter, der ikke er opført som værende fritaget for ECB's reservekravssystem i henhold til artikel 2, stk. 3, og
- b) passiver over for ECB eller en deltagende NCB.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal instituttet over for den pågældende NCB dokumentere den faktiske størrelse af sine passiver over for andre institutter, som ikke er opført som værende fritaget for ECB's reservekravssystem, og over for ECB eller en deltagende NCB, for at de kan udelades af reservekravsgrundlaget. Hvis instituttet ikke kan føre dokumentation for udstedte gældsinstrumenter med en aftalt løbetid på op til to år, kan den foretage et standardfradrag i reservekravsgrundlaget på den udestående del af deres gældsinstrumenter, som er udstedt med en aftalt løbetid på op til to år. ECB offentliggør størrelsen af dette standardfradrag på samme måde, som den offentliggør den i artikel 2, stk. 3, omhandlede liste.

⁽¹⁾ EFT L 333 af 17.12.2001, s. 1.

3. Instituttet beregner reservekravsgrundlaget for en given reservekravsperiode på grundlag af dataene vedrørende måneden to måneder forud for den måned, i hvilken reservekravsperioden starter. Instituttet indberetter reservekravsgrundlaget til den relevante deltagende NCB i henhold til bestemmelserne om ECB's rapporteringskrav for penge- og bankstatistik, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13).

4. For institutter, som er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13), beregnes reservekravsgrundlaget for tre på hinanden følgende reservekravsperioder begyndende med den reservekravsperiode, der starter den tredje måned efter udgangen af et kvartal, på grundlag af data ultimo kvartalet, som indberettes i henhold til bilag II i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13). Disse institutter meddeler deres mindstereserver i overensstemmelse med artikel 5.

Artikel 4

Reservekoefficienter

1. For følgende passivkategorier (som defineret i bestemmelserne om ECB's rapporteringskrav for penge- og bankstatistik i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13)) finder en reservekoefficient på 0 % anvendelse på:

- a) indlån med en aftalt løbetid på over to år
- b) indlån med et opsigelsesvarsel på over to år
- c) genkøbsforretninger
- d) gældsinstrumenter med en aftalt løbetid på over to år.

2. For alle andre passiver, som medtages i reservekravsgrundlaget, gælder en reservekoefficient på 2,0 %.

Artikel 5

Beregning og meddelelse af mindstereserver

1. Det mindstereservebeløb, som hvert institut skal holde for en given reservekravsperiode, beregnes ved at anvende reservekoefficienter for de respektive poster i reservekravsgrundlaget for den pågældende periode, som defineret i artikel 4. De mindstereserver, som er identificeret af den relevante deltagende NCB og af instituttet i henhold til de i denne artikel nævnte procedurer, udgør grundlaget for i) forrentningen af de obligatoriske reservekravsbeholdninger og ii) vurderingen af, om et institut overholder forpligtelsen til at holde de krævede mindstereserver.

2. Hvert enkelt institut indrømmes et fradrag på 100 000 EUR, som fratrækkes mindstereservebeløbet, jf. dog bestemmelserne i artikel 11 og 13.

3. Hver deltagende NCB fastsætter procedurer for meddelelsen af institutternes individuelle mindstereserver i henhold til følgende principper: Enten den pågældende deltagende NCB eller instituttet tager initiativ til at beregne instituttets mindstereserver for den pågældende reservekravsperiode på grundlag af den statistiske information og det reservekravsgrundlag, der er indberettet i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13). Den part, der foretager beregningen, meddeler den anden part de beregnede mindstereserver senest tre NCB-bankdage inden reservekravsperiodens start. Den pågældende deltagende NCB kan fastsætte en tidligere dag som frist for meddelelse af mindstereserver. Den kan desuden fastsætte yderligere tidsfrister for instituttets meddelelse af eventuelle revisioner af reservekravsgrundlaget samt eventuelle revisioner af de meddelte mindstereserver. Hvis et institut misbruger den mulighed, som den pågældende deltagende NCB giver den for at revidere reservekravsgrundlaget og mindstereserverne, kan NCB'en inddrage instituttets tilladelse til at fremstille revisioner. Den part, som meddeles de beregnede mindstereserver, anerkender disse senest på NCB-bankdagen forud for reservekravsperiodens start. Hvis den part, som modtager meddelelsen, ikke har svaret på denne senest på NCB-bankdagen forud for reservekravsperiodens start, anses den for at have anerkendt instituttets mindstereservebeløb for den pågældende reservekravsperiode. Når instituttets mindstereserver for den pågældende reservekravsperiode er blevet anerkendt, kan de ikke revideres.

4. Med henblik på gennemførelsen af de i denne artikel nævnte procedurer offentliggør de deltagende NCB'er kalendere med angivelse af kommende tidsfrister for meddelelse og anerkendelse af data, som er relevante for mindstereserver.

5. Hvis et institut undlader at indberette den relevante statistiske information i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13), underretter den relevante deltagende NCB det pågældende institut om instituttets mindstereservebeløb, som i henhold til de i denne artikel nævnte procedurer skal meddeles eller anerkendes for de(n) relevante reservekravsperiode(r). Beløbet estimeres på grundlag af tidligere information, som instituttet har indberettet, og anden relevant information. Artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 og ECB's beføjelser til at pålægge sanktioner ved manglende overholdelse af ECB's statistiske rapporteringskrav berøres ikke.

Artikel 6

Reservebeholdninger

1. Et institut skal holde sine mindstereserver på en eller flere reservekonti i den nationale centralbank i hver enkelt deltagende medlemsstat, hvor instituttet har enheder, beregnet ud fra reservekravsgrundlaget i den pågældende medlemsstat. Reservekonti skal være denomineret i euro. Institutternes afviklingskonti hos de deltagende NCB'er kan anvendes som reservekravskonti.

2. Et institut anses for at have overholdt reservekravet, hvis den gennemsnitlige saldo ultimo dagen på instituttets reservekonti i reservekravsperioden ikke er mindre end det beløb, som er fastsat for den pågældende periode i henhold til procedurerne angivet i artikel 5.

3. Hvis et institut har mere end en enhed i en deltagende medlemsstat, er instituttets vedtægtsmæssige hjemsted eller hovedkontor, såfremt det er beliggende i denne medlemsstat, ansvarligt for, at instituttet overholder reservekravet. Hvis instituttet hverken har vedtægtsmæssigt hjemsted eller hovedkontor i medlemsstaten, skal det angive, hvilken af dens filialer i medlemsstaten der skal være ansvarlig for, at instituttet overholder reservekravet. Alle disse enheders reservebeholdninger tjener tilsammen til opfyldelse af instituttets samlede reservekrav i denne medlemsstat.

Artikel 7

Reservekravsperiode

1. Medmindre ECB's Styrelsesråd beslutter at ændre kalenderen i henhold til stk. 2, starter reservekravsperioden på afviklingsdagen for den primære markedsoperation, som følger efter det møde i Styrelsesrådet, hvor den månedlige drøftelse af pengepolitikken er på dagsordenen. ECB's Direktion offentliggør en kalender over reservekravsperioder mindst tre måneder før starten af hvert kalenderår. Kalenderen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og på ECB's og de deltagende NCB'ers websteder.

2. Styrelsesrådet tager beslutning om eventuelle ændringer i kalenderen, som er nødvendige på grund af særlige omstændigheder, og på samme måde offentliggør Direktionen kalenderen i god tid før starten af den reservekravsperiode, som ændringen vedrører.

Artikel 8

Afkast

1. Reservekravsbeholdningen forrentes med den gennemsnitlige ECB-rentesats for Eurosystemets primære markedsoperationer i reservekravsperioden (vægtet efter antallet af kalenderdage) efter nedenstående formel (resultatet afrundes til nærmeste cent):

$$R_t = \frac{H_t \cdot n_t \cdot r_t}{100 \cdot 360}$$

$$r_t = \sum_{i=1}^{n_t} \frac{MR_i}{n_t}$$

Hvor:

R_t = afkast af reservekravsbeholdningen i reservekravsperioden t

H_t = gennemsnitlig daglig reservekravsbeholdning i reservekravsperioden t

- n_t = antal kalenderdage i reservekravsperioden t
- r_t = forrentningssatsen på reservekravsbeholdningen i reservekravsperioden t . Der foretages en standardafrounding af forrentningssatsen til to decimaler
- i = den i 'ende kalenderdag i reservekravsperioden t
- MR_i = den marginale rentesats på de seneste primære markedsoperationer, som er afviklet på eller før kalenderdag i .

2. Rentebetalingen forfalder på den anden NCB-bankdag efter udløbet af den reservekravsperiode, hvor renten er optjent.

Artikel 9

Verifikationsansvar

De deltagende NCB'er udøver deres ret til at verificere nøjagtigheden og kvaliteten af den information, som institutterne fremsender for at påvise overholdelse af reservekravet i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 2531/98, uden at dette berører ECB's ret til selv at udøve denne ret.

Artikel 10

Indirekte beholdninger af mindstereserver gennem en formidler

1. Et institut kan ansøge om tilladelse til at holde samtlige sine mindstereserver indirekte gennem en formidler, som er resident i samme medlemsstat. Formidleren skal være et institut, som er underlagt reservekrav, og som sædvanligvis varetager administrationsopgaver (fx likviditetsstyring) for det institut, som den fungerer som formidler for, ud over at holde dennes mindstereserver.

2. En ansøgning om tilladelse til at holde mindstereserver gennem en formidler som beskrevet i stk. 1 forelægges den nationale centralbank i den deltagende medlemsstat, hvor ansøgeren er etableret. Ansøgningen vedlægges et eksemplar af en aftale mellem formidleren og ansøgeren, hvori begge parter tiltræder ordningen. Det skal også fremgå af aftalen, om ansøgeren ønsker at benytte Eurosystemets stående faciliteter og markedsoperationer. Aftalen skal indeholde et opsigelsesvarsel på mindst 12 måneder. Når disse vilkår er opfyldt, kan vedkommende deltagende NCB give ansøgeren tilladelse til at holde mindstereserver gennem en formidler, såfremt bestemmelserne i nedenstående stk. 4 er opfyldt. Tilladelsen træder i kraft ved starten af den første reservekravsperiode efter den dato, hvor tilladelsen af udstedt, og gælder i den periode, hvor ovennævnte aftale mellem parterne gælder.

3. Formidleren skal opretholde denne mindstereservebeholdning i overensstemmelse med de generelle bestemmelser i ECB's reservekravssystem. Formidleren, og ikke kun de institutter, som den fungerer som formidler for, er ansvarlig for, at institutterne overholder reservekravene. Overholdes disse ikke, kan ECB pålægge formidleren eller det institut, som den fungerer som formidler for, eller begge enhver gældende sanktion, alt efter hvilken eller hvilke parter der bærer ansvaret for den manglende overholdelse.

4. ECB eller den relevante deltagende NCB kan til enhver tid ophæve tilladelsen til, at mindstereserver holdes indirekte,

i) hvis et institut, som holder sine reserver indirekte gennem en formidler, eller formidleren selv, ikke opfylder sine forpligtelser i henhold til ECB's reservekravssystem

ii) hvis betingelserne angivet i stk. 1 og 2 for, at reserverne må holdes indirekte, ikke længere er opfyldt eller

iii) på baggrund af en risikovurdering af formidleren.

Hvis en sådan tilladelse ophæves på baggrund af en risikovurdering af formidleren, kan ophævelsen ske med øjeblikkelig virkning. Ophævelse af anden grund sker med virkning fra udgangen af den indeværende reservekravsperiode, jf. dog bestemmelserne i stk. 5. Et institut, som holder sine reserver gennem en formidler, kan til enhver tid, ligesom formidleren selv, anmode om at få tilladelsen ophævet. Ophævelsen kan dog først træde i kraft, når vedkommende deltagende NCB har givet meddelelse herom.

5. Det institut, som holder sine mindstereserver gennem en formidler, underrettes ligesom formidleren om en eventuel ophævelse af tilladelsen af andre årsager end sikkerhedshensyn mindst fem arbejdsdage før udgangen af den reservekravsperiode, hvor tilladelsen ophæves.

6. Uden at dette fritager det institut, som holder sine mindstereserver gennem formidleren, fra sin forpligtelse til selv at indberette statistisk information, skal formidleren indberette data om reservekravsgrundlaget i tilstrækkelig detaljeret grad til, at ECB kan kontrollere oplysningernes nøjagtighed og kvalitet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9, og bestemme mindstereservedata og data om reservebeholdninger for dens vedkommende, og hvad angår hvert enkelt institut, som den fungerer som formidler for. Dataene fremsendes til den deltagende NCB, hvor mindstereserverne holdes. Formidleren fremsender ovennævnte data om reservekravsgrundlaget med den samme hyppighed og efter den samme tidsplan som fastlagt i bestemmelserne om ECB's rapporteringskrav for penge- og bankstatistik, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13).

*Artikel 11***Reservebeholdninger på et konsolideret grundlag**

Institutter, som har tilladelse til at indberette statistiske data som en gruppe på et konsolideret grundlag (som defineret i bestemmelserne om ECB's rapporteringskrav for penge- og bankstatistik i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13)), skal holde mindstereserver gennem en af gruppens institutter, der fungerer som formidler udelukkende for disse institutter og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 10. Det institut, der fungerer som formidler for gruppen, kan ansøge ECB om at blive fritaget for bestemmelserne i artikel 10, stk. 6. Hvis ECB godkender ansøgningen, er det kun gruppen som helhed, der er berettiget til det i artikel 5, stk. 2, omhandlede fradrag.

*Artikel 12***NCB-bankdage**

Hvis en eller flere filialer af en deltagende NCB holder lukket på en NCB-bankdag på grund af lokale eller regionale helligdage, underretter den pågældende deltagende NCB institutterne på forhånd om de foranstaltninger, der vil blive truffet vedrørende transaktioner, der involverer disse filialer.

*Artikel 13***Fusioner og spaltninger**

1. For den reservekravsperiode, hvori en fusion får virkning, overgår de reservekrav, som de fusionerende institutter er underlagt, til det overtagende institut, og det overtagende institut er berettiget til alle fradrag beskrevet i artikel 5, stk. 2, som måtte være indrømmet de fusionerende institutter. Samtlige fusionerende institutters reservebeholdninger i den reservekravsperiode, hvori fusionen får virkning, tjener tilsammen til det overtagende instituts opfyldelse af reservekrav.

2. Fra og med reservekravsperioden efter den reservekravsperiode, hvori fusionen får virkning, indrømmes det overtagende institut kun ét af det i artikel 5, stk. 2, nævnte fradrag. For den første reservekravsperiode efter den reservekravsperiode, i hvilken fusionen får virkning, beregnes det overtagende instituts mindstereserver på basis af et reservekravsgrundlag, hvor de fusionerende institutters og, såfremt det er relevant, det overtagende instituts reservekravsgrundlag aggregeres. De reservekravsgrundlag, der skal aggregeres, er de reservekravsgrundlag, som havde været relevante i den pågældende reservekravsperiode, såfremt fusionen ikke havde fundet sted. I det omfang, det er nødvendigt for at have fyldestgørende statistisk information for hver af de fusionerende institutter, overgår de fusionerende institutters statistiske rapporteringsforpligtelser til det overtagende institut. I bilag II til forordning (EF) nr. 2423/

2001 (ECB/2001/13) er der fastsat særlige bestemmelser alt efter de karakteristiske træk ved de institutter, der er involveret i fusionen.

3. For den reservekravsperiode, hvori en spaltning får virkning, overgår det reservekrav, som det spaltede institut er underlagt, til de modtagende institutter, som er kreditinstitutter. Hvert af de modtagende kreditinstitutter er ansvarligt i forhold til den del af det spaltede instituts reservekravsgrundlag, som det er tildelt. Reserver, som holdes af det spaltede institut i den reservekravsperiode, hvori spaltningen får virkning, fordeles mellem de modtagende institutter, der er kreditinstitutter, på grundlag af samme forhold. For den reservekravsperiode, hvori spaltningen får virkning, indrømmes det i artikel 5, stk. 2, nævnte fradrag hver af de modtagende institutter, som er et kreditinstitut.

4. Fra den første reservekravsperiode efter den reservekravsperiode, hvori spaltningen får virkning, og indtil de modtagende institutter, som er kreditinstitutter, har indberettet deres respektive reservekravsgrundlag i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13), overgår de mindstereserver, der beregnes på grundlag af den del af det spaltede instituts reservekravsgrundlag, som er tildelt det modtagende institut, til hvert modtagende institut, som er et kreditinstitut, eventuelt ud over dens egne mindstereserver. Fra og med den første reservekravsperiode efter den reservekravsperiode, hvori spaltningen får virkning, indrømmes hvert modtagende institut, som er et kreditinstitut, ét af fradragene angivet i artikel 5, stk. 2.

*Artikel 14***Overgangsbestemmelser**

1. Den reservekravsperiode, der starter den 24. januar 2004, slutter den 9. marts 2004.

2. Mindstereserverne for denne overgangsreservekravsperiode beregnes ved anvendelse af reservekravsgrundlaget pr. 31. december 2003. Reservekravsgrundlaget pr. 30. september 2003 anvendes vedrørende institutter, der indberetter hvert kvartal.

3. De procedurer for beregning, underretning, bekræftelse, revision og anerkendelse, som er angivet i artikel 5, stk. 3, 4 og 6, i forordning (EF) nr. 2818/98 (ECB/1998/15), gælder for denne overgangsreservekravsperiode.

*Artikel 15***Endelige bestemmelser**

1. Denne forordning træder i kraft den 24. januar 2004 med undtagelse af artikel 5, stk. 3 og 5, som træder i kraft den 10. marts 2004.

2. Forordning (EF) nr. 2818/98 (ECB/1998/15) om anvendelse af mindstereserver ophæves den 23. januar 2004 med undtagelse af artikel 5, stk. 3, 4 og 6, som ophæves den 9. marts 2004.

3. Henvisninger til den ophævede forordning skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 12. september 2003.

På ECB's Styrelsesråds vegne
Willem F. DUISENBERG
